

Er referens dnr M2022/02237

Miljödepartementet, Klimatenheten
m.remissvar@regeringskansliet.se
Sebastian.axelsson@regeringskansliet.se

2023-02-28

Yttrande över EU-kommissionens förslag om certifieringsramverk för upptag och infångning av koldioxid (CRCF)

Övergripande synpunkt

Kommissionens förslag visar på bristerna i EU kommissionens hantering av samhällsfrågor som berör landbyggen, både i ett lokalt och ett globalt perspektiv. Det finns inget överskott av proteiner eller fibrer globalt. Den skog eller jord som inte brukas ansvarsfullt inom EU kommer behövas ersättas av brukande någon annanstans i världen. Vi ser redan nu en minskad tillgång vad gäller både mat och energi som följd av kriget i Ukraina.

Utformningen av certifieringsramverket måste ha ett brukarperspektiv, en förordning utan möjlig anpassning till lokala förhållande kommer riskera att näringar och företag slås ut lokalt.

Synpunkter på remissen

Sveriges Jordägarförbund tillstryker att ett certifieringsramverk med rätt utformning kan ge ett betydande bidrag till infångning av koldioxid. Utformningen av ramverket måste beakta alla samhällsnyttor och aspekter. Kommissionen måste ha en betydligt bättre förståelse för konsekvenserna lokalt när utformning av certifikatsystemet görs.

Förbundet:

1. Avstryker att förslaget skall implementeras som en delegerad akt.

2. Utformningen av ramverket för jord-och skogsbruk måste definieras i sin helhet innan ministerråd och de nationella parlamenten kan ta ställning till förslaget. Kommissionen ska inte använda en ramlagstiftning som sedan komplimenteras med delegerade akter. Detta förfaringsätt går emot principerna i Lissabonfördraget.
3. Det måste finnas separata principer för certifieringssystemet för jord och skogsbruk. Orsaken är att jordbruket är ett system som är en källa till koldioxid medan skogen är en riktig kolsänka, där kolsänkan i huvudsak utgörs av ökat förråd av levande trädbiomassa, inte mark.
4. Nyttor som biodiversitet skall inte blandas ihop med certifieringssystemet för infångning av koldioxid. Detta riskerar i förlängningen att styra mot ett ramverk som inte blir optimalt ur samhällssynpunkt. Sådana nyttor bör i sådant fall premieras i andra system.
5. Krediternas inlagring bör definieras i årston. Detta gör att man kan skapa ett system som ger en hög transparens och jämförbarhet mellan certifikat.
6. Baslinjen för skogsfastigheten ska sättas som virkesförrådet på fastigheten när den ansluts till systemet.
7. Additionalitet vid skogsbruk ska definieras som tillväxt ovan baslinjen.
8. Det finns en risk för målkonflikter som måste utredas och hanteras innan förslaget kan tas vidare. T.ex. hur förslaget överensstämmer med taxonomins regler och stöd under CAP

Kommissionens ramverk präglas helt av ett "top down" synsätt. För att skapa ett certifieringsramverk som ger mesta möjliga klimatnytta måste processen istället präglas av en "bottom up" process. Det är en stor skillnad på hur granskog i Sverige ska skötas för att göra störst klimatnytta jämfört med till exempel franska ekskogar. Granskog som är överårig är mycket känslig för störningar som till exempel brand, storm och insektsangrepp jämfört med ett lika gammalt ekbestånd.

Skogen

Ett certifieringssystem bör skapa incitament för att i första hand säkerställa nuvarande styrka på sänkan men också om möjligt öka den. Kolsänkan bestäms av tillväxten i skogen minus avgångar. Tillväxten är ett resultat av föregående generationer skogsägares skötsel och de naturgivna förutsättningarna medan avverkningen bestäms av nuvarande skogsägare. Någon naturgiven kolsänka finns inte i brukade skogar. Istället bör baslinjen baseras på det kolförråd som finns i levande trädbiomassa på en skogsfastighet vid tidpunkten för att ansluta sig till systemet. Överstiger tillväxten avgången skapas en kolsänka som sedan kan ges olika lång beständighet beroende på vad som avtalas med markägaren. Kolsänkan innebär således att kol adderas till ett befintligt kollager, en form av äkta additionalitet. Kolsänkan ska anses som additionell om den uppstår till följd av ersättningen för åtagandet att lagra in kol och därmed

skapar incitament för skogsägare att beakta kolsänkan även i sin fortsatta skogliga planering. Detta leder till en beteendeförändring som bidrar till att säkerställa och öka kolsänkan i enlighet med syftet med förslaget till certifieringsramverk. Rätt utformat kan ett certifieringsramverk säkerställa och öka kolsänkan i skogen samtidigt som skogstillväxten ökar och därmed möjligheterna att öka avverkningen i framtiden.

Jordbruk

Jordbruksmarken måste ha ett eget ramverk för kvantifiering, verifiering etc skilt från skogsbruk eftersom kolet sitter i marken och grödan ofta är ettårig. Minskade utsläpp kan inte heller jämföras med så kallade removals. Standardiserade baslinjer som tas fram enligt förslaget till ramverk kan inte likställas med skogsbrukets baslinjer. För jordbruksmarken kommer projekt-typen att avgöra hur mycket emissionerna anses minska. Upptaget som faktiskt görs i jordbruksmarken kommer heller inte att kunna mätas till en rimlig kostnad.

Sveriges Jordägareförbund,

Anders Grahn
Generalsekreterare